

Amb la música a una altra banda?

A.Beades, Ma Luisa Juy, G.Sánchez i T.Carvajal
Professors de Primària i Secundària. Salamanca

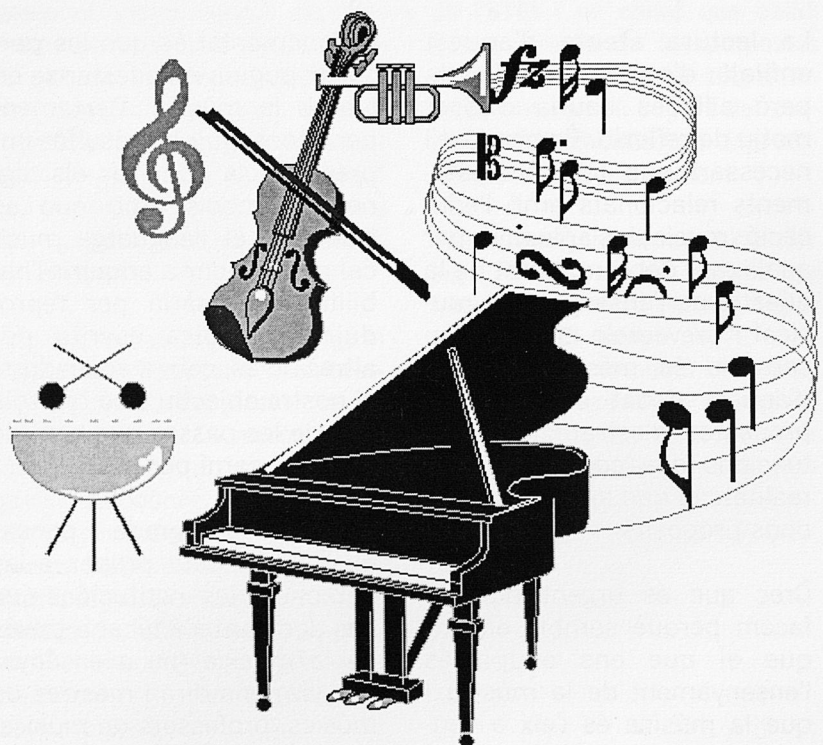
“Un, dos, tres, un pasito pa lante, María ...”

Llum vermella davant la marginalitat de l'ensenyança musical a Primària. Han passat vuit cursos des de la seva implantació a l'escola i encara hi ha pendents unes qüestions molt punyents del col·lectiu que treballa en condicions de ràtio, nivells, centres, que afecten greument la qualitat de l'ensenyança musical i la seva tasca com a professionals. Els problemes, encara sense resoldre, d'aquest col·lectiu, els resumia de forma magistral una carta en clau d'humor d'Ana M Linares (El País, 17-6-94) El Jornalero de Música. “No soy de aquí, ni soy de allá”, diu la cançó. Al jornalero de música (mestra de primària, especialista en música) li passa quelcom així. S'enfronta diàriament a situacions similars a aquesta:

resulta un poc difícil conèixer-vos a tots. El projecte de centre? Doncs, no en sé molt, d'això. A no ser que vulgui dir que al professor de música se'l projecte d'un centre a un altre... Els objectius de la LOGSE? Doncs no HO...SÉ. Sense dues sessions setmanals és impossible aconseguir-los. Allà on s'ha im-

plantat la Reforma només es dóna una sessió per cada grup. Serà cosa de la crisi...? No HO...SÉ”.

María Soledad Martín (Escuela Española, 21-3-96) en el seu article *Soñar con dejar de ser maestra* llançava un SOS “... tenc quasi 400 alumnes per

A veure, nins! Anam a moure el nostre cos (exercicis d'expressió corporal); però com que no tenim espai, només mourem la cara. Eh, tu, el de vermell! Què noms? És que amb 600 alumnes

avaluar, vuit nivells diferents per programar, m'he de coordinar amb més de vint professors, he de... No puc!"

Tal vegada sigui una limitació personal; però jo no puc realitzar un treball seriós i professional amb aquestes condicions i ja no vull seguir. Tant de bo mai no hagués deixat la meva tutoria! Em sent impotent. L'Administració és un mur on reboten tots els meus intents de defensar una educació musical de qualitat; a ningú no importen els arguments que s'utilitzin. Tot això és molt trist per a mi; però m'he passat mitja vida somiant amb ser mestra, i ara tal vegada em passi l'altra meitat somiant deixar de ser-ho".

Un, dos, tres, un pasito pa tras... La bonança econòmica no sembla tenir efectes en la cultura i la millora de l'ensenyança. Si els polítics responsables d'eleva el nivell cultural desaprofitem els moments d'auge, què faran en els difícils? La resolució del Parlament Europeu sobre l'ensenyança i la promoció de la música (Diari Oficial 14-3-88) estableix els següents considerants:

a) Valorant la funció cada vegada més important de la música en la societat moderna i la seva presència cada vegada major en la vida quotidiana.

b) Conscient que la música europea ha constituït un "llenguatge" unitari a Europa, un autèntic i vertader "llenguatge comú", per la qual cosa pot arribar a ser un element decisiu per a la unificació cultural d'Europa, unificació que s'ha de realitzar en el reconeixement de la diversitat històrica que és part important de la seva innegable riquesa.

c) Constatant que un vast patrimoni del passat de la músi-

ca "cultura", popular i folklòrica està esperant encara el moment de ser descobert, conegut i divulgat més àmpliament.

d) Convençut que s'ha de fomentar l'accés a la vida musical i la participació activa en aquesta d'un públic cada vegada més nombrós, sobretot de joves; i que, per això, s'ha d'intensificar l'educació musical, sobretot en els centres escolars, partint així mateix del principi que l'educació musical és un dret del ciutadà europeu.

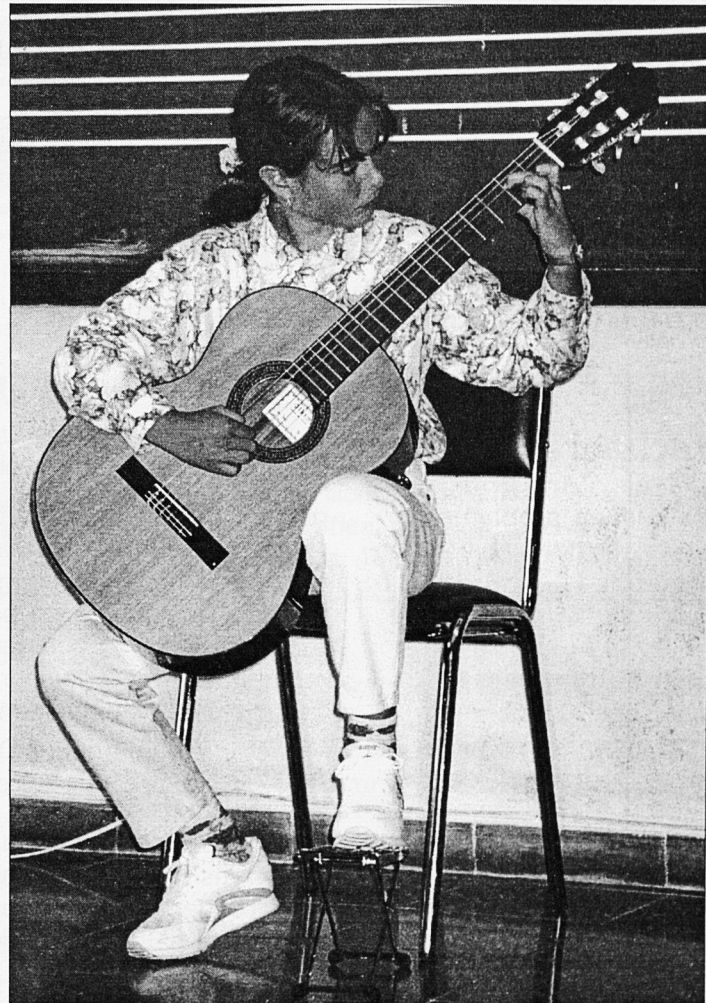
e) Jutjant positivament l'atenció, amb tot això encara limitada, que es presta als fenòmens musicals que han sorgit del jazz, el roc i la música pop, on un bon nombre de joves expressen de manera especial la complexa consciència del seu temps.

f) Reconeixent la disparitat entre la rica efervescència de la societat i la insuficient iniciativa pública en el camp de l'organització de la música, així com la necessitat que tot això es superi urgentment.

El Parlament Europeu eleva als Estats membres les següents peticions i propostes:

- Tant la CE com cada Estat membre, han d'adoptar mesures de descentralització de les iniciatives, del finançament públic i de les estructures musicals, per afavorir més les zones perifèriques i menys desenvolupades i els grups socials més pobres de mitjans respecte al consum de la música.

- Aquestes legislacions hauran de tenir com a objectius primordials: assegurar la prospecció efectiva de talents,

facilitar les diferents carreres musicals, intensificar la presència de la música i de la formació musical en la vida de tots els ciutadans.

- S'ha de reservar un lloc adequat als programes d'intercanvi d'estudis i de professors entre països de la Comunitat.

- Que la Comissió elabori i financii projectes per ampliar l'ús terapèutic de la música en els afectats de deficiències psicològiques, trastorns psicomotors i problemes d'inadaptació i d'altres; també que es garanteixi per al personal responsable una formació especialitzada i unes condicions de treball d'acord amb les seves tasques.

- Que cada estat millori, allà on sigui necessari, les condicions laborals dels professors de música per adequar-les al nivell de la tasca que desenvolupen en la formació del ciutadà.

L'Administració té l'obligació d'atendre aquestes peticions i propostes. Deu anys després,

nes, de 6 a 10 nivells, al voltant de 20 grups diferents per setmana, compartir centres... La majoria tan sols no té possibilitat d'un descans pel dematí. Aquests professors tenen excés d'horari lectiu (25 hores), sense que es tinguin

Aquestes i altres realitats han de sensibilitzar l'Administració per prendre mesures urgents; entre elles, nomenar una Comissió de Mestres Especialistes en Música i Responsables Ministerials per tractar de resoldre aquests

en compte els continguts o llenguatge específic que imparteixen, molt complexos i bàsics en la formació integral.

Aquest mestre ha de fer un canvi mental i de programa

greus problemes d'una pràctica docent pròpia del tercer món.

La bonança econòmica s'ha de reflectir en la millora dels nivells culturals de tots els ciutadans!

Si la situació no canvia, tindrem uns mestres de música que requeriran períodes de descans a balnearis o llocs de recuperació psíquica.

encara queden problemes urgents per resoldre abans que la qualitat de l'ensenyança de la música sigui una realitat.

S'encén la llum verda:

Pel poc temps dedicat a la música a Primària. L'ideal serien dues hores setmanals. Falta definir el seu horari dins l'àrea artística.

La situació laboral del que la imparteix: més de 400 alum-

per a cada un dels múltiples grups i nivells que imparteix en una jornada de bojos. La matèria implica una preparació immediata i concreta en continguts, materials, metodologia que exigeixen un temps determinat de preparació.

Si la situació no canvia, tindrem uns mestres de música que requeriran períodes de descans a balnearis o llocs de recuperació psíquica.

Recollim aquí una cita del director d'orquestra Claudio Abbado "... Entre les conviccions profundes que s'adquireixen amb el pas dels anys, una és que la més important és la cultura; a partir de la qual vendrà la riquesa. No ens enganyem; sense cultura sempre serem pobres. Així, doncs, l'animació cultural de les ciutats, dels pobles s'ha de contemplar com un exponent de l'augment de la qualitat de vida, del progrés ben entès". □